virginis fermētatꝰ. ī patibulo crucꝫ excoctꝰ
in mēſa altaris appoſitꝰ. in ſpēb recōditus.
Ordeaceꝰ dr̄ ꝓpter aſperā paſſiōis memoriā
j. Coꝝ. xj. Quotienſcūq; mādūcabitis panē
hūc ⁊ calicē bibetis. mortē dn̄i annūciabitꝫ
id ē repn̄tabitis. donec veniat. Jo. vj. Hic ē
panis q̄ de celo deſcēdit. q̄ māducat hūc pa
nē viuet ī eternū. De q̄rto. Panis doctrina
lis ꝯfectꝰ ex auctatib diuine ſcp̄ture. ordea-
ceꝰ ꝓpter auſteritatē correctiōis ⁊ dure repre
hēſiōis in pctōres. Ecci. xxj. Verbū ſapiēs
qd̄cūq; audierit ſcius laudabit. ⁊ ad ſe adij
ciet. audiuit luxurioſus et diſplicebit illi. et
ꝓijciet illud poſt dorſum ſuū. Silr̄ de alijs
vicioſis. Sꝫ tn̄ dr̄ Mat. iiij. Nō in ſolo pa
ne viuit hō. ſꝫ in oī ꝟbo qd̄ ꝓcedit de ore dei
De q̄nto. Panis celeſtꝫ h̄ eſt ex beatitudini
bus ⁊ dotib gl'ie ꝯfectꝰ. ordeaceꝰ dr̄ ꝓpter tri
bulatiōes. qm̄ ꝑ multas tribulatiōes opor-
tet nos intrare ī regnū dei. Act. xiiij. Sꝫ tn̄
beatꝰ q̄ māducat panē ī regno dei. Lu. xiiij.
Duo piſces ſūt exēpla ſctōꝝ martyꝝ ⁊ ꝯfeſ-
ſoꝝ. q̄b q̄ſi ꝯdimēto ꝑdicti panes ordeacei
comeſtibiles reddunt̄. Nota de illo viro no
biliſſimo q̄ factꝰ religioſus dicebat q̄ iuuē-
cule mlr̄es nō ſinebāt ipm̄ dormire horas
matutinaꝝ. Jō Heb. vlt̄. Memētote ꝑpoſi
toꝝ vr̄oꝝ q̄ vobis locuti ſūt ꝟbū dei. q̄ꝝ in-
tuētes exitū ꝯuerſatiōis imitamī fidē. Gre-
goriꝰ. Si exēpla ſctōꝝ recolimꝰ nihil tā gra
ue ē qd̄ nō eq̄ aīo ſuſtineamꝰ. Et ꝑcipue cū
q̄s recordat̄ de paſſiōe xp̄i. No. exēplū d̄ illo
q̄ voluit exire ordinē ꝓpter panis aſperitatē.
Cui xp̄s apparēs intinxit vulnerib. ⁊ ſic re-
uocatꝰ ex memoria paſſiōis xp̄i māſit.

¶ Feria ſecūda poſt Letare.

Ipſe ſciebat quid eſſet in hoīe. Textualit̄ Joh. ij. Et recitatiue ī euāgelio iſto mōſtrant̄
nob̄ tres excellentie ih̄u xp̄i. Et ꝑma ē poſſe
copioſuꝫ. Scd̄a eſt velle piū. Tertia ē ſcire
luminoſū. Jō loquit̄ thema. Ipe ſciebat ⁊c̄.
De tertia dic̄ thema. q̄ xp̄s hꝫ clare ſciētiā
oīm creaturaꝝ ⁊ etiā coḡſcit ſecreta cordiū.
¶ De ꝑma ḡ pte eſt dicendū q̄ ē in xp̄o ih̄u
poſſe copioſum ⁊ incōprehēſibile. cuiꝰ reſpe
ctu nullū eſt poſſe hoīm pape nec regis nec
imꝑatoris. Nā hoꝝ poſſe ī vno pūcto indi-
uiſibili ꝯſiſtit. qm̄ iſtoꝝ poſſe aut eſt ꝑteritū
aut futurū aut pn̄s. Si forte loq̄ris de ꝑte-
rito. iā nihil ē de futuro. q̄ regnabo tot an-
nis. vl' cro papa. q̄ nō pōt gaudere. q̄ nōdū
eſt ⁊ ꝯſiſtit ī fortuna. Veniamꝰ ḡ ad mediū
qd̄ eſt pn̄s. Nā dic̄ ph̄us. q̄ de tp̄e nō habe-
mus niſi nūc. ⁊ ſic ē in pūcto indiuiſibili cō-
ſiſtit. Sꝫ poſſe dei eſt copioſuꝫ ſine ꝑncipio
⁊ ſine fine ⁊ totū ſil' in ſua et̄nitate ꝯſiſtēs ē.
Jō dr̄. Poteſtas eiꝰ ptās eterna q̄ nō auferet̄
⁊ regnū eiꝰ qd̄ nō corrūpet̄. Dan̄. vij. Iſtud
ḡ poſſe oñdit̄ in euāgelio hodierno in ꝑnci-
pio dū dicit. Prope erat paſca iudeoꝝ. ⁊ ih̄s
aſcēdit hieroſolymā ⁊ inuenit ī tēplo vēden
tes oues ⁊ boues ⁊ colūbas ⁊ nūmularios
ſedētes. Et cū feciſſet q̄ſi flagellū d̄ funicl'is
oēs eiecit de tēplo. Oues q̄ꝫ et boues ⁊ nū-
mularioꝝ euertit es. ⁊ mēſas ſubuertit. Et
iſtis q̄ vendebāt colūbas dixit. Auferte iſta
hinc. et nolite facere domū p̄ris mei domū
negociatiōis. Recordati ꝟo ſūt diſcipuli eiꝰ
q̄ ſcp̄tū eſt. Zelꝰ domꝰ tue comedit me. No.
dicit ſanctꝰ Johes. q̄ qn̄ appropinq̄bat pa-
ſca iudeoꝝ ih̄s xp̄s aſcēdebat de galilea in
hierl'm. ⁊ introiuit ī tēplū. i. atriū tēpli. ⁊ ibi
quidā tenebāt boues ad vendēdū. alij oues
alij q̄ vendebāt alia aīalia. ⁊ etiā erāt ibi nū-
mularij q̄ mutuabāt pecunias indigētib ⁊
iō ibi tenebant̄ vt poſſent emi ꝓpter oblatōꝫ
fiendā in feſto. vt poſſent cābire vel mutuo
accipe. ne aliq̄ poſſent ſe excuſare de ſacrifi-
cio fiēdo. ⁊ credebāt de h̄ fuire deo. Et ih̄s
intrās illud atriū ⁊ vidēs illō q̄ſi pſona ali-
quātulū turbata ſe mouit ⁊ ſumpſit funicu
los. ⁊ hinc ⁊ inde ꝑcuſſit. Et mirū eſt q̄ ſibi
nō reſiſtebāt. ſꝫ dicit Hiero. q̄ de vultu ieſu
xp̄i ꝓcedebat choruſcās radiꝰ q̄ oēs timore
magno fugerūt. ⁊ q̄ xp̄s oīa ꝓiecit in terra.
inm̄ q̄ diſcipl'i de h̄ mirabant̄. q̄ ipe ſꝑ fuit
paſſus iīurias ⁊ nūq̄ aliquē ꝑcuſſerat. Sꝫ
fuerūt recordati ꝟbi dauidi ī ps. lxviij. Sal
uū me fac. Extraneꝰ factꝰ ſū fratrib meis. ⁊
ꝑegrinꝰ filijs m̄ris mee. Et ſequit̄. Qm̄ zelꝰ
domꝰ tue comedit me. Et ꝯcordat ad h̄ ſan
ctus Paulꝰ ad Heb. ij. Nā iudei dicebant̄
frēs xp̄i. lꝫ euāgeliſta nō allegetnı niſi illa ꝟba.
q̄ oēs veniebāt d̄ abraā. ⁊ ad Heb. ij. Nō cō
fundit̄ eos vocare frēs dicēs. Nūciabo no-
mē tuū frib meis. Et ex eadem matre. nō ex
maria ſꝫ ex eccl'ia. i. ſynagoga. ⁊ ideo dic̄ ps.
Extraneꝰ factꝰ ſū fratrib meis. q̄ illos ꝑcu
tiebat. Nā zelꝰ domꝰ ⁊c̄. Et dixit comedit. ſic
cōiter dr̄. triſticia comedit me. ⁊ ille zelꝰ qua
ſi mouit ⁊ turbauit xp̄m. Et in hoc oſtendit̄
poſſe copioſum. Hoc patet ꝑ queſtionē iſtā

q̄n querit̄. Cur p̄ncipes tēpli ⁊ alij xp̄o pau/
peri ⁊ iuueni nō reſtiterūt. q̄ꝛ fuit in p̄ncipio
p̄dicatōis. R̄n̄ſio. vt verificet̄ ꝓphetia Mar
dochei dicētis. D̄n̄e de⁹ rex oīpotēs ī ditōne
tua cūcta ſunt poſita. ⁊ nō eſt q̄ poſſit tue reſi
ſtere volūtati. D̄n̄s eñi vniuerſoꝝ tu es ⁊c̄.
Heſter. xiij. Et ecce h̄ intellectū l̄ralē. ¶ Sꝫ
nūc intrem⁹ ſecreta euangelij p̄ tres q̄ſtiones
Et p̄ma ē l̄ralis. Nā certū eſt ꝙ in illo ꝑplo iu
deoꝝ alia maioꝛa erant pctā his q̄ in tēplo fi
ebāt. ⁊ tñ legitur ꝙ nō facto ſed v̄bo correxit
eos de alijs peccatis. q̄re hic fecit coꝛrectōeꝫ
facto. R̄n̄ſio. ad oſtendēdū quantū diſplicet
deo tēplū eſſe ad ꝓphana dedicū ⁊ ad illicita.
ſicut eſt q̄n aliq̄ veniūt ad loq̄ndū in eccleſia
foꝛte de vanitatib⁹ ⁊ de alijs peccatis graui
oꝛib⁹ cū aliquib⁹ mulierib⁹ vel alijs p̄ſonis d̄
mr̄imonio ꝓ re illicita. Itē etiā interduꝫ q̄n
faciūt nuptias ſi pluit vel aliter. tripudiāt in
eccl̄ia. maledictū eſt h̄mōi mr̄imoniū. ſicut d̄
illis q̄ ibi faciunt foꝝ. Itē de illis q̄ dū fit of
ficiū. vadūt p̄ eccl̄iam reſpiciēdo mulieres. ⁊
faciendo alias vanitates. Et circa iſtā mate/
riā dicit mgr̄ hyſtoriaꝝ ſcolaſticaꝝ. ꝙ tp̄e Iu
lij ceſaris Pompei⁹ ⁊ ceſar de impio ꝯtende/
bant. ⁊ Pompei⁹ ſemp̄ fuit victoꝛ. Iſte Pom
pei⁹ ꝯtigit ꝙ venit hierl'm q̄ erat ſubdita ro/
manis. ⁊ nō ſufficiebant ſtabularia. ⁊ firma/
uit ī atrio tēpli eq̄s nō in tēplo. et iō iſta rōne
ſemp̄ fuit vict⁹. nec fuit imp̄atoꝛ. ḡ q̄ꝛ non de
dit honoꝛē templo dei. Et ſi ergo iſte tm̄ fuit
punit⁹. q̄to ḡ magis de xp̄ianis p̄dicta faci/
entib⁹. Iō d̄ꝛ. Si q̄s ḡ templū dei violauerit
diſperdet illū deus. Templū eñi dei ſanctū ē
j. ad Coꝛ. iij. Et dixit diſp̄det. i. diuerſimode
p̄det filios. filias. honoꝛes. famā ⁊ pecunias.
Et ḡ manibus puniuit iſtos. Et iō in introi
tu eccl'ie ſemp̄ apponit̄ aqua bn̄dicta vt nos
aſpergam⁹. q̄ꝛ cū timoꝛe debem⁹ intrare. Iō
Dauid in p̄s. v. Uerba mea. Introibo ī do
mū tuā: adoꝛabo ad templū ſcm̄ tuū ī timo/
re tuo. Et hic ē finis de p̄ma queſtōe. ¶ Se
cūda queſtio ē. cū ibi alia venderent̄. q̄ ē rō ꝙ
ſolū facit mētionē de bob⁹ ⁊ ouib⁹ ⁊ colūbis
⁊ de nūmularijs. cū de capris etiā fit ſacrifi/
ciū. Certe nō ſine cauſa. Nā ſecretū ē ⁊ allego
ricū. Et r̄n̄dendo dico ꝙ q̄ttuoꝛ ſunt peccata
clericoꝝ. q̄ fiūt in tēplo. que ſignificant̄ p̄ iſta
animalia. q̄ peccata de⁹ grauit̄ puniet. Et p̄/
mo dixit boues. Nā boues h̄ ſignificant ma/
gnas dignitates ⁊ p̄latōes. Nā tūc vēdūt̄ bo
ues. cū iſte dignitates pecunijs vel p̄cib⁹ ma
gnoꝝ vel p̄n̄tatōib⁹ dant̄ aliq̄b⁹. ⁊ nō ꝓpt̄ deū
pure. Oues aūt ſignificāt bn̄ficia ſimplicia q̄
vēdunt̄ cū dant̄ pecunijs. vt s̄. vel alit̄. Colū
be in q̄b⁹ pl⁹ eſt. Nā ad ſiſitudinē illi⁹ apparu/
it ſpūſſanctus. ſignificāt ſacramēta. cū dant̄
pecunijs acceptis. tūc dicunt̄ vendi colum
be in tēplo. vt ſi vicari⁹ vel curat⁹ nō vult da/
re baptiſmū niſi dent̄ pecunie. vel ſi nō appo
nāt tot cādelas cū denarijs. Itē in ꝯfeſſioni
bus quō dant̄ denarij. Itē ī ſacramēto cōio
nis. ſi vult aliq̄s cōicare. ⁊ dicit vicarius. ob
reuerentiā dei ponatis denarios ī cādel'. etiā
vēdunt̄ colūbe. Itē in miſſa ⁊ ī oīb⁹ ſacramē
tis. Ecce q̄re de his fit mentio. Nūmularij q̄
ſunt mercatoꝛes denarioꝝ. hi ſunt in eccleſia
dei vſurarij. ſ. eccl'iaſtici q̄ dant pecunias iu/
deis vt r̄n̄deant de illis. ⁊ illoꝝ es xp̄us effu
dit. ⁊ ſubuertit mēſas. q̄ꝛ bona iſtoꝝ cū veni/
et xp̄s ad iudiciū. oēs iſti p̄dicti et nūmularij
eijciet̄ foꝛis. Et ideo d̄ꝛ. Nō erit mercatoꝛ vl
tra in domo dei exercituūꝫ in die illa. Zach.
xiiij. in fine. ¶ Tercia q̄ſtio ē. ſi teneri hec aīa
lia ⁊ pecunias in templo eſt tā magnū pecca
tū. q̄d tūc ſi aliq̄s eligit ſepulturā int⁹ eccl'iaꝫ
vt coꝛp⁹ ſuū moꝛtuū ſit ī eccl'ia ſepultū. eſt ne
pctm̄ vel meritū. vel ſi iuuat aīam vel nō. bo
na ē queſtio. R̄n̄deo. ꝙ quedā ſunt p̄ſone ſan
cte ⁊ p̄fecte q̄ nō intrāt purgatoꝛiū. ſed recta
via vadūt ad p̄adiſū. Alie ſunt p̄ſone q̄ recte
vadūt ad īfernū. Alie medie q̄ vadūt ad pur
gatoꝛiū. De p̄mis dico ꝙ ſepultura int⁹ eccle
ſiā multū eis ꝓdeſt. nō vt creſcat eis gl'ia eē
tialis ſed accidētal'. Nā cū aīa videt ſic hono
rari coꝛp⁹ ei⁹ gaudet. q̄ꝛ ꝯcoꝛdat cū gl'ia aīe iā
coꝛp⁹ in p̄n̄ti aliq̄ mō. Et videte magnū mi/
raculū. Nā erat q̄dā in p̄adiſo. ⁊ apparuit cui
dā amico ſuo ⁊ dixit ſibi. Facias mihi tantū
placitū vt q̄libet hebdomada ſcobes meum
monumētū. ⁊ oꝛabo p̄ te. Ecce ḡ pl⁹ gaudet ſi
ē in eccl'ia. Et ſil'e legit̄ de ſctō Bartholomeo
q̄ apparuit cuidā rogās vt colligeret oſſa ſua
Si v̄o loquamur de damnatis. dico ꝙ ē eis
magna pena. ⁊ hoc duplicit̄. Uno mō ꝓpter
p̄ſumptōem quā habuerūt. cū eſſent male vi
te. et elegerunt ſibi ſepulturā. Alio mō. q̄ꝛ iaꝫ
vident ſe eſſe in carcere inferni. ⁊ coꝛp⁹ ita ho
noꝛari. dicit damnatus. O miſer coꝛp⁹ putri
dū ſic honoꝛat̄ ⁊ gloꝛiat̄. ⁊ aīa tā acriter toꝛq̄/
tur. Si aūt loq̄mur de his q̄ ſunt medij. i. de
his q̄ ſunt ī purgatoꝛio. ꝓdeſt ⁊ nocet diuer/
ſimode. q̄ꝛ ſi eligant intentōe vanitatis mul/
tuꝫ nocet eis. ⁊ toꝛquent̄ multū ī purgatoꝛio

Sꝫ multū ꝓdeſt ſi faciūt ꝑ̄t deuotiōꝫ. vt pa
rētes et amici eoꝝ dū eoꝝ ſepulcꝝ videbunt
recordenť ō eis et rogēt ꝓ eis. Et iſta mō pro
deſt intm̄ ꝙ ſi duo iſtoꝝ ſūt eq̄ boni. mai⁹ cō
modū hꝫ q̄ ē ſepult⁹ i eccl'ia bona intētōe Nā
dicit. ſ. Aug. Sepultura hͤ ē monitoria orā/
di ꝓ eo. et iō dr̄ monumētū. i. monēs mentē
Et iō dr̄ in pſona defūctoꝝ i purgatorio exi
ſtētiū. Memor eſto iudicij mei. ſic erit ⁊ tuū
mihi heri ⁊ tibi hodie. Eccl'i. xxxviij. Heri ap
pellat totū tp̄s pteritū. Et ecce pͥmā ptē ſmo
nis. ¶ Uenio ad ſcd̄az ptē q̄ ē. velle piū Jhu
xp̄i. q2 ō ſe nō vult dānatōꝫ aīaꝝ ſꝫ ↄuerſionē
pctōris. ⁊ ꝙ infideles veniāt ad verā noticiā
fidei. ⁊ ğ voluit mori vt nos ſaluaret. ⁊ iō dr̄.
Hoc em̄ bonū ē ⁊ acceptū corā ſaluatore nr̄o
deo. q̄ oēs hoīes vult ſaluos fieri. et ad agni/
tōꝫ ỽitatꝭ ↄuenire. Un⁹ em̄ deus ⁊ vn⁹ media
tor dei ⁊ hoīm hō xp̄s ihs q̄ dedit redēptōꝫ ſe
metipm̄ ꝓ oib⁹. j. ad Thi ij. Eſt ğ piū velle. et
oñdiť i ſcd̄a pte euāgelij. ibi cū dr̄. Rñderūt ğ
iudei ⁊ dixert. Qd̄ ſignū oñdis nobis q2 hͤ fa
cis. Rñdit Jhs ⁊ dixit eis. Soluite tēplū hͤ
⁊ i trib⁹ dieb⁹ excitabo illō. Dixerūt ğ iudei.
Quadraginta ⁊ ſex annis edificatū ē tēplū hͤ
⁊ tu i trib⁹ dieb⁹ excitabis illō. Ille aūt dice/
bat de tēplo corpis ſui. Cū ğ ſurrexit a mor/
tuis. recordati ſūt diſcipuli ei⁹ q2 hͤ dicebat ō
corpe ſuo. ⁊ crediderūt ſcpture ⁊ ſmōi quē di/
xit ihs ⁊c̄. Dicať quomō illi q̄ fuerūt expulſi a
xp̄o de tēplo q̄ tm̄ fuerūt ō maiorib⁹ ſicut mō
canōici: ↄqueſti fuerūt pͥncipib⁹ iudeoꝝ ⁊ ſa
cerdotib⁹. q̄ acceſſerūt ad xp̄m. Et iſti dixerūt
xp̄o. Qd̄ ſignū oñdis nobis q2 hͤ facꝭ. q. d. q̄a
hͤ meſſye ventūro ↄuenit. nō tibi q̄ es vn⁹ paup
qd̄ ğ ſignū oñdis ꝙ ſis meſſyas. Et tūc Jhs
rñdēs dixit. Soluite tēplū hͤ. ⁊ i triduo exci
tabo illud. Et iudei intellexerūt de tēplo ma
teriali. ſꝫ ſm Joh. ipſe dicebat de templo ſui
corpis. qd̄ ē tēplū diuinitatis. vt hr̄ ad Col.
ij. Nā dicit tex. ibidē. ꝙ i ipſo habitat ois ple
nitudo diuitatꝭ. Nā apl'i tūc nō ỽba xp̄i itel/
lexerūt. ſꝫ bñ p⁹ reſurrectōꝫ ¶ Sed circa iſtā
ptē ſunt vidēda aliq̄ ſecreta. ⁊ multa ⁊ pulcra
⁊ alta. Et pͥmo videam⁹ ſtulticias iudeorum
Nā ihs xp̄s velle habuit piū. eo ꝙ oēs volu/
it ſaluos fieri. ⁊ tm̄ illi de qb⁹ ſcptura dic̄. Ab/
lat⁹ ē ꝑpl's me⁹ gratis. Iſa. lij. dixerūt xp̄o. qd̄
ſignū oſtendis. O ſtulta interrogatio. q2 iaꝫ
eis oñderat. xv. ſigna ꝙ ipſe erat ver⁹ Meſſy
as. ſed oim fuerūt obliti. Et pͥmū fuit ſue ↄce
ptōis. ⁊ qñ ỽgo maria deſpōſari debuit ⁊ no
lebat ſumere vir. ⁊ ſacerdos templi rogabat
deū. q̄d eēt de iſta ỽgine. Et dixit illi de⁹ ꝙ de
ſpōſareť. ⁊ ꝙ ſpōſus ei⁹ eēt de genere dauid. ⁊
ꝙ q̄libet veniret cū baculo arido. ⁊ ille cuius
bacul⁹ floreret. ꝙ ille eſſet ſpōſus ſu⁹ ⁊ illō ve/
nit ad Joſeph. Et fuit tūc ↄpleta illa ꝓpheta
Egredieť ỽga de radice ieſſe ⁊ flos de radice
ei⁹ aſcēdet. et requieſcet ſup eū ſpūs dñi. ſpūs ſa
pientie ⁊ intellect⁹. ſpūs conſilij ⁊ fortitudis.
ſpūs ſcie ⁊ pietatis. ⁊ replebit eū ſpūs timorꝭ
dñi. Iſa. xj. Et iſtud ſignū fuit notū oībus
exiſtētib⁹ in hierl'm. Nōne ğ erāt ignorantes
iudei q̄rentes ſignū a xp̄o. q2 debebāt ſcire ſi
gnū factū in deſpōſatiōe matris ſue. o ſtulti.
Scd̄m ſignū fuit in natiuitate. q2 in media
nocte nat⁹ fuit. ⁊ nox fuit clara ⁊ refulgens (q̄
erat obſcura) vt dies. ⁊ oīs viderūt clarita
tē noctꝭ. Et tūc fuit ↄpleta ꝓphia illi⁹. Popu/
lus q̄ ambulabat i tenebris vidit lucem ma/
gnā: habitātib⁹ i regiōe vmbre mortꝭ. lux or/
ta eſt eis. Sequiť. Paruul⁹ nat⁹ ē nobis. ⁊ fi/
li⁹ dat⁹ ē nobis. Iſa. ix. Terciū ſignuꝫ fuit qñ
ỽgo Maria abſcōdit filiū ſuū in pſepio. ⁊ vi
dentib⁹ illis bos ⁊ aſin⁹ adorauerūt eū. Iux/
ta ỽbū. Cognouit bos poſſeſſorē ſuū. ⁊ aſin⁹
pſepe dñi ſui. iſrl' aūt me nō cognouit. Iſa. j.
Et Abac. iij. ſm. lxx. interptes. In medio du
um aīaliū cognoſceris. Quartū ſignum fuit
qñ angel⁹ eadē nocte apparuit paſtoribus. d.
Annūcio vobis gaudiū magnū qd̄ erit om
ni ꝑplo. q2 nat⁹ eſt hodie ſaluator mūdi. Luc.
ij. Quintū ſignū fuit qñ eadē nocte multitu
do celeſtis exercit⁹ paſtorib⁹ annūciādo ⁊ cā
tando dixit. Glia i excelſis deo. ⁊ in terra ⁊c̄.
Iſtud ſignū fuit manifeſtū oīb⁹. Sextū ſi
gnū fuit. qñ venerunt reges magi. ⁊ apparuit
eis ſtella. ꝙ nō ſolū iſti. immo oēs viderēt eā
verām ſtellā ꝓprijs oculis. Septimū ſignuꝫ
fuit qñ ỽgo Maria Jhm in tēplo pñtauit ſi
meoni. ⁊ loq̄bať oīb⁹ ibi exiſtētib⁹: dicendo
Nūc dimittis ſeruuꝫ tuum dñe ⁊c̄. Luce. ij.
Octauū ſignū fuit. qñ Jhs xp̄s i etate. xij. an
noꝝ diſputabat cū doctorib⁹ ⁊ ſeniorib⁹ tē
pli. ⁊ fuit oib⁹ notoriū. Nonū ſignū fuit ba/
ptiſm⁹ Jhu xp̄i. Nā apt'ꝭ celis venit vox ō ce
lo di. Hic ē fili⁹ me⁹ dilectus Lu. iij. ⁊c̄. Deci
mū ſignū fuit qñ btūs Johēs baptiſta dixit
Nō ſū ego meſſyas. ſꝫ dixit ō xp̄o. Ecce agn⁹
dei. ecce q̄ tollit pctā mōi. Jo. j. Undecimuꝫ
ſignū fuit. qñ ipſe incepit pdicare celeſtes do
ctrinas. Nā Moyſes pdicauit ſolū terrena.
ipſe ỽo celeſtia. Duodecimū ſignum fuit. qñ

ip̄e dedit exēplū ſcē vite ſue irreph̄ēſibil'. Tre
decimū ſignū fuit q̄n ip̄e fecit miraculū tam
magnū i nuptijs architriclini. Quartūdeci/
mū ſignū fuit. q̄n i tali die fecit ip̄e tā magnū
miraculū. Nā oēs fugiebāt ⁊ nō audebāt eu3
reſpicere. Quīdecimū ⁊ vltimū fuit. q2 vide/
bāt oēs ꝓphias in h̄ eē ꝯpletas. Erat ḡ ſtultū
q̄rere ſignū. ⁊ iō dixit alibi xp̄s. Generatō p̄/
ua ⁊ adultera ſignū q̄rit. ⁊ ſig. nō da. ei. niſi ſi
gnū Jone ꝓphe. Sic eñ ionas fuit ivētre ce
ti trib9 dieb9. ita erit fili9 hoīs in cor. ter. trib9
die. ⁊ tri no. ⁊c̄. Mat. xij. ⁊ iō r̄ndit. Soluite
tēplū h̄. Ecce ḡ quō fuerūt ſtulti. q2 nō dixit.
diruite. ſed ſoluite. ⁊ dixit excitabo. ⁊ nō dixit
edificabo. Et clar̄ ē q̄ tēplo corp̄ali vl' matia
li nō ꝯgruit excitare nec ſoluere. ſ3 aīa ligatur
corp̄i mag' q̄3 aq̄ vino ⁊ qđ mixtū ē nō ē aq̄ ne
q̄3 vinū. q2 ſ̄m ph̄m. mixtū neutr̄ ē miſcibiliū
ſ3 in hoīe aīa ⁊ corp9 ligāt eēntialit' vt nūq̄3 añ
mortē poſſent diſligari. nūc ſi eſſent ceci vi/
diſſent q̄re dicebat ⁊ dixit: ſoluite. nō impan
do. l3 v̄bū ſit impatiui modi. ſ3 q̄ſi ꝑmittēdo.
vt daret licētiā ⁊ poſſe. Nā al's nō potuiſſent
⁊ iō q2 ip̄e erat impator. iō dixit impatiue Et
iō dr̄ Jo. x. Nēo toller aīam meā a me. ſ3 ego
pono eā a meip̄o. Ptātē habeo ponēdi eā. et
ptātē habeo iter̄ ſumēdi eā. Et iō dixit exci/
tabo. ⁊ nō dixit edificabo. tñ q2 ceci erāt iux/
ta dictū ſapiēt3 Sap. ij. ⁊ excecauit illos mali
cia eor̄. iō dixerūt. qđ ſignū ⁊c̄. Aliud ſecretū ē
h̄ in eo q̄ dixerūt iudei. pl9 q̄3. xlvj. annis illđ
tēplū fuit edificatū. vt h̄r. j. Eſdre. vj. Q2 pri
mo fuit poſitū. ſ3 poſtea fuit ꝓhibitū vſq̄3 ad
regē dariū. ⁊ fuerūt. xlvj. anni. Et ſic volebāt
facere argumēta. q̄ nō poſſet reedificare illud
tēplū in tā breui tp̄e. Ipſi loq̄bāt' đ tēplo ma
teriali. ⁊ ver̄ fuit. q2 illđ. xlvj. annis fuit edifi
catū. p̄t tñ illđ dictū etiā v̄ificari đ corp̄e xp̄i
cui9 fūdamētū fuit corp9 v̄gīs marie. qđ fuit
poſitū in die ꝯceptōis ſue. q̄ ſtetit. ix. mēſib9 in
vtero m̄ris. qđ tp̄s p̄t ꝯputari ꝓ vno anno.
Et q̄n fuit in. xiiij. anno q̄n ꝯcepit xp̄m. ⁊ i. ex
pepit. ita q̄ a poſitōe h9 fūdamēti vſq̄3 ad nati/
uitatē xp̄i ſūt. xvj. anni. Et ab ill'. xvj. annis vſ
q̄3 ad illud tp̄s q̄ xp̄s incepit p̄dicare fluxerūt
xxx. anni. q2 xp̄s fuit. xxx. annor̄ q̄n incepit p̄
dicare. mō. xxx. anni ⁊. xvj. faciūt. xlvj. ⁊ ſic v̄i
ficat' illud dictū de xp̄o. Moralit' tñ etiā ē no
tandū. q̄ h̄ v̄bū ſoluite ē v̄bū xp̄i. ⁊ iſtud dr̄ cō
feſſorib9. Ubi ſciēdū ē q̄ q̄libet hō q̄3diu ſtat
in p̄ctō mortali ē habitatio demonis ſi non
vult penitere. Uñ dr̄ đ maria magđ. Mar.

vl. q̄ eiecit ab ea dñs. vij. demones. nō q̄ ip̄a
eēt demoniaca. ſed q2 habebat. vij. pctā mor
talia. ſed q2 q̄libet demō correſpōdet vni pec
cato. iō habitabāt in ea. vij. demōes. Habet3
ḡ hic regulā. q2 pctōr ē habitatio demōis. ſ3
q̄n hō h3 ꝯtritōem ꝓ pctis. ⁊ ꝓpoſitū nō rede/
undi ad vicia. demō fugit. ⁊ tūc hō efficit' tē/
plū et habitatio dei. Iuxta v̄bū ap̄li. Neſcit3
q̄m templū dei eſtis vos. ⁊ ſp̄ūſctūs habitat i
vobis. j. Cor. iij. Qñ ḡ pctōr ē cū ꝯtritōe ⁊ ꝓ
poſito nō redeūdi ad pctm̄ tūc eſt templū dei
⁊ iō dicit xp̄s ꝯfeſſorib9. Soluite templū h̄.
q2 qđcūq̄3 ſolueritis ſup terrā: erit ſolutū ⁊ i
cel'. Et cū ſolueritis poſt triduū edificabo il/
lud. i. trib9 op̄ib9 p̄nie. Et p̄m9 dies ē afflictio
corp̄is. ſcđs ē orō ſp̄ūalis. terci9 eſt el'yna frat
nal'. Et ecce h̄ tres quib9 excitat' iuxta v̄bū ꝓ
phete. Uenite et reuertamur ad dñm. q2 ip̄e
cepit et ſaluabit nos. ꝑcutiet et curabit nos
viuificabit nos p9 duos dies. et tercia ſuſci/
tabit nos. et viuem9 in ꝯſpectu ei9. Ozee. vj.
Percutiet nos. ſ. ꝑ ꝯtritōem. Et ecce h̄ ſcđa3
ꝑtē. ¶ Ueniam9 ad terciā ꝑtē in q̄ oſtēdit' ſci/
re luminoſū Jhu xp̄i cū dr̄ in themate. Ipſe
ſciebat q̄d eſſet in hoīe. Uñ vos ſcire poteſt3
faciē hoīs. ſed cor hoīs ſol9 de9 ſcit. Et iō dr̄ ꝑ
ꝓpheta. Prauū ē cor hoīs ⁊ inſcrutabile. quis
cognoſcet illud. Ego dñs ſcrutans corda et
ꝓbās renes. q̄ do vnicuiq̄3 iuxta viā ſuā Hie
re. xvij. Et h̄ oſtēdit' in euang3. ibi cū dr̄. Cu3
eſſet hieroſolymis in die feſto in paſca. multi
crediderūt in noīe ei9 vidētes ſigna q̄ fiebāt.
Ipſe aūt Jh̄s nō credebat ſemetip̄m eis. eo
q̄ ipſe noſſet oēs. ⁊ q2 op9 ei nō erat vt q̄s te/
ſtimoniū ꝑhiberet de hoīe. Ipſe eñ ſciebat
q̄d eſſet in hoīe. Jo. ij. Et dicit ibi euāgeliſta
q̄ multi crediderūt in noīe ei9. nō di. q̄ credi
derūt ei. ſed in noīe ei9. qđ eſt Jh̄s. i. ſaluator
Ipſe tñ nō credebat ſe eis. q2 ſciebat q̄d eēt i
hoīe. Et h̄ ſūt notāde due doctrīe. Prima ē
real' q̄ tangit nos religioſos ⁊ eccl'aſticos. q2
dr̄ q̄ xp̄us nolebat ſe credere ill'. i. cōicare. Et
cā fuit. ne deſpiceret' ab eis. Nā ipſe ſic h̄ebat
paſſiōes corp̄ales ſic̄ nos habem9. Et q2 for/
te dixiſſent. Ille bibit ⁊ comedit ſic̄ nos. ⁊ de
ſpexiſſent eū. iō ſe noluit ipſis cōicare. Et ia3
alij iudei dixerūt. Ecce hō vorax ⁊ potator vi/
ni Mat. xj. Et iſtos defect9 ſūpſit amore nr̄i ⁊
iō nolebat credere ſeip̄m eis Ecce ḡ h̄ nobis
clericis exemplū. q2 ne ſcādalizem9 laicos de
bem9 nos ab eis ſubtrahere vt nō cōicemus
nos multū laic3. Dēm9 ḡ eē ſic̄ imagies. Nā ſi

tu ſtas ꝓcul apparēt pulcre imagines.ſʒ ſi ap
propinq̄s.videnť aliq̄ ſ̄gule ⁊ macle.⁊ tūc de
ſpiciūť. Et ita cauete vos clerici ne mltū cōi
cetiſ cū laicis.ne videāt maclas i vobis.q2 ni/
mia familiaritas parit ꝯtēptū. Et audiatiſ ꝑa
bolā ad h̄. In auiniōe erat q̄dā religioſus ⁊
bn̄ deuot⁹.ꝯtigit ꝙ ipſe erat inuitat⁹ ad pran
diū ꝑ q̄ndā burgēſem bn̄ amicū ſuū multiſ ꝑ
cibꝫ.⁊ cū nollet acceptare:rogauit ꝓorē vt ſi/
bi ꝯcederet licentiā ⁊ ꝯceſſit.⁊ ali⁹ burgēſ ibi
dē fuit inuitat⁹.⁊ religioſus q̄ forte ieiunaue
rat ad triduū i pane ⁊ aq̄.comedebat fortiť.⁊
impleuit bn̄ ventrē ꝺ gallinis.⁊ ꝺ bono vino
albo et rubeo. Itē i cena poſtea dixit burgē/
ſis alter ꝯuicino ſuo qn̄ fr̄es receſſerūt.q̄d fa
ciēt iſti fr̄es nūc.q2 ego ſi nō haberē vxorē me
am ad lat⁹ rapent eā.⁊ fuit ſcādalizat⁹ i come
ſtōe illi⁹ religioſi.⁊ forte frater ille nec veniali
ter peccauerat. Vitis ḡ vt imagines.q2 ih̄s
nō credebat ſeip̄m iudeis. Et iō ꝺr.ij. Cor.vj
Exite de medio illoꝝ et ſeparamini dicit dn̄s.
Et immūdū ne tetigeritis ⁊ ego recipiā vos
et ero vobis i p̄rē.⁊ vos eritis mihi in filios
Scd̄a doctrina tāgit laicos. Nam ſcd̄o dicit
euāgeliſta ꝙ nō credebat ſe ill' q̄ credebant in
noie ei⁹.⁊ nō dixit.q̄ credebāt ei.q2 tal' credē/
tia pōt eē ſine gr̄a.ſʒ xp̄s ſe cōicat ill' q̄ credūt
in ip̄m.ſ.ꝑ fidē formatā.ꝑ bonā vitā.ꝑ gr̄am.
qn̄ cōicāt i feſto paſce.tūc ill' q̄ h̄ mō credunt
ill' dʒ tradi xp̄s.al's meli⁹ eēt comedere ferrū
ignitū. Iō ap̄ls dicit. Probet aūt ſeip̄m hō.
⁊ ſic de pane illo edat.et de calice bibat. Qui
em̄ māducat indigne:iudiciū ſibi māducat
et bibit.j. Cor.xj.vbi glo. Ambr̄.dic. Ita pu
niet indigne cōicans.ac ſi ꝓprijs manibꝫ xp̄ʒ
occidiſſet. Si vos ḡ eſtis bn̄ pati cōicabit ſe
vobis.hic ꝑ gr̄am et in futuro ꝑ gl̄iam.

¶ Feria tercia poſt Letare.

DE turba multi cre
diderunt in eū. Ioh.vij. Sermo nr̄
erit de ſctō euāgelio.q2 in h̄ ſcō tp̄e n̄
inuenio meliores materias ad honorē dei ⁊
edificatōʒ pp̄li. Sʒ ꝑmo ſalutet̄ꝟ.maria. To
tū ſcm̄ euangeliū ē q̄dā excuſatio quam fecit
xp̄s ꝺ aliq̄bꝫ crimibꝫ ⁊ pctis ſibi a iudeis fal
ſe impoſitiſ.⁊ malicioſe obiectiſ. Qui ſe excu/
ſat. Primū crimē erat ꝺ infidelitate. Scd̄m
crimē erat ꝺ vanitate. Terciū erat ꝺ fractiōe
ſabbati. Quartū fuit ꝺ falſitate. De quibꝫ ſe
xp̄s humiliť excuſauit ꝓ nr̄a inſtructōne. Ex
q̄ excuſatōe mlti crediderūt i eū. Primū cri
mē ⁊ ḡue pctm̄ q̄d iudei malicioſe ipoſuerūt
erat infidelitatis. Dicebāt em̄ ꝙ xp̄s erat in/
fidelis deo. Rō.q2 miles q̄ cū inimico ſui re
gis et dn̄i hʒ ſua colloq̄a ⁊ ſecreta.⁊ ſibi fauet
multū.tal' ē ifidel' regi ſuo ⁊ dn̄o ſuo. Sic di
cebāt iudei ꝺ xp̄o dicētes.ꝙ loquebať cū dia
bolo inimico dei.q̄ oſtēdebat ſibi oia q̄ predi
cabat ⁊ docebat.q2 ſciebāt ꝙ xp̄s nō didice/
rat i aliq̄ ſtudio h⁹ mōi.imo ſp̄ fuit i domo io
ſeph quē putabāt p̄rē ſuū.quē iuuabat ꝺ ar
te carpētaria. Iō qn̄ audiebāt ſua miracl'a ⁊
altiſſimas p̄dicatōes ⁊ diſputatōes q̄bꝫ non
poterāt ꝯdicere nec rn̄dere dicebant.ꝓ certo
ipſe hʒ diabolū familiarē.cū tn̄ deberēt dice
re.ꝓ certo ille hō ē illuminat⁹ a deo.⁊ ſpūſſan
ct⁹ loquiť in ore ei⁹. Meli⁹ cognoſcebat ipſū
Iſaias q̄ dicebat. Requieſcet ſup eū ſpūs dn̄i.
Iſaie.xj. Et ꝓditores iudei.ſcribe ⁊ phariſei
attribuebant diabolo:dicentes. Demoniuʒ
hʒ et inſanit.q̄d eū vultis audire. Io.x. Sed
ab iſto falſo crimie ⁊ infamia ſe excuſauit hu
militť ⁊ benigniť.vt oſtendiť in ꝓncipio euan
gelij. Iā die feſto mediāte aſcēdit ih̄s in tem
plū ⁊ docebat. Et mirabanť iudei di. Quō h̄
lr̄as ſcit cū nūq̄ didicerit. Rn̄dit ih̄s Mea
doctrina nō ē mea.ſed ei⁹ q̄ miſit me. Si quis
voluerit voluntatē ei⁹ facere.cognoſcʒ ex do
ctrina vtrū ex deo ſit an ego a meipſo loquor
Nota feſto mediante. Hoc feſtuʒ erat taber/
naculoꝝ q̄d in mēſe ſeptēbri fiebat ⁊ durabat
ſeptē diebꝫ. Cū ḡ dicit. die feſto mediāte.loq̄
tur de q̄rta die q̄ eſt in medio.vij.dieꝝ.q2 no
luit aſcēdere in ꝓma die.q2 illa die dabant ſe
gule ad comedēdū et bibēdū. Idē i ſeptima.
⁊ tūc nō erāt apti nec diſpoſiti ad recipiendū
doctrinā xp̄i.ſed i medio.ſ.in q̄rta die aſcen/
dit ⁊ incepit p̄dicare.de q̄ iudei mirabanť ſi
cut vos mō miraremi ſi aliq̄s faber lignari⁹
vellet vobis p̄dicare di. Quō h̄ lr̄as ſcit cuʒ
nō didicerit.ſine dubio ipſe hʒ diabolū fami
liarē. Xp̄s aūt humiliť ſe excuſādo dixit.mea
doctrina nō ē mea.ſed ei⁹ q̄ miſit me. Videť ꝙ
h̄ ſit ꝯdictio.cū dicit. Mea doctrina non eſt
mea.ſed ſic intelligiť.mea doctrina.ſ. miſteri
aliť.non ē mea.ſ.originaliť ſiue ꝓncipaliť.ſed
p̄ris.ac ſi fiſtula diceret.ſon⁹ me⁹ nō ē meus.
ſed ſonātis mḡri. Ideo dicit xp̄s p̄dicatori/
bus. Non em̄ vos eſtis q̄ loq̄mi ⁊c. Matt.x.
Hoc mō xp̄s dicebat ꝺ ſe. Mea doctrina.ſ.
miſterialiť.nō eſt mea.ſ.ꝓncipaliť.ſed ei⁹ q̄ mi
ſit mei.ſ.dei p̄ris. Iō vos multū erratiſ ⁊ ḡuiť
peccatiſ ipſam doctrinā diabolo attribuēdo